

Kaffetåren

Av allt det goda, som man förtär
bland alla jordiska drycker,
ju kaffetåren den bästa är,
den skingrar människans nycker;
den styrker kroppen, den livar själen,
den känns från hjässan, ja, ned i hälen!
Halleluja! Halleluja!

När frun sin älskade man har mist
och sitter ensam med gälden,
hon bittert sörjer sin dubbla brist,
men . . . sätter pannan på elden,
och när den klarnat, hon lämnar bären
och hämtar styrka i — kaffetåren!
Halleluja! Halleluja!

Förutan kaffe — o, gudadryck! —
vad vore mänskliga livet?
Allt nytt, som ännu ej finns i tryck,
i pannans botten står skrivet;
ty sen man druckit ur sista slumpen,
stå livets gåtor i kaffesumpen!
Halleluja! Halleluja!

Mauritz Cramaer

Melodi: När månen vandrar på fästet blå